

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, dnia 11 lutego 2026 r.

UH.8361.220.2025

**GREY SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ
ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ
ul. NOWOGRODZKA nr 13, lok. 15
61-048 POZNAŃ**

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 56 ust. 1 pkt 10c i pkt 12 w zw. z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 870 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy **GREY SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ**, ul. NOWOGRODZKA nr 13, lok. 15, 61-048 POZNAŃ, NIP: 8522699204, karę pieniężną w łącznej wysokości 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych 00/100), w tym kwotę 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), za niewykonanie obowiązku określonego w art. 40a ust. 1 ustawy oraz kwotę 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), za niewykonanie obowiązku określonego w art. 42 ust. 1 ustawy.

Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu przeprowadzili w dniach od 12 do 16 września 2025 r. kontrolę w sklepie Carrefour Market, ul. Poznańska 15, 62-028 Koźmiegłowy, prowadzonym przez przedsiębiorcę GREY SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, ul. NOWOGRODZKA nr 13, lok. 15, 61-048 POZNAŃ, NIP: 8522699204.

W toku kontroli inspektorzy ustalili, że przedsiębiorca prowadzi jednostkę handlu detalicznego i sprzedaje produkty w opakowaniach oraz oferuje konsumentom torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce. Zgodnie z zakresem upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 12 września 2025 r. nr UH.8361.220.2025 sprawdzono rzetelność obsługi konsumentów oraz przestrzeganie przez kontrolowanego przedsiębiorcę. przepisów art. 40a, art. 41 oraz art. 42 ust. 1 ustawy w zakresie obowiązku przekazania konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, wpisu wprowadzającego produkty w opakowaniach do rejestru oraz pobierania opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

W wyniku czynności kontrolnych obejmujących m.in. zakup kontrolny, zweryfikowano prawidłowość wyliczania i pobierania należności, w tym za oferowane w punkcie sprzedaży torby na zakupy z tworzywa sztucznego. Ustalono, że na paragonie fiskalnym nie naliczono opłaty recyklingowej za dwie torby na zakupy z tworzywa sztucznego typu zrywka.

Zgodnie z treścią art. 8 pkt 15a ustawy, przez torby na zakupy z tworzywa sztucznego - rozumie się *torby na zakupy, z uchwytyami lub bez uchwyty, wykonane z tworzywa sztucznego, które są oferowane w jednostkach handlu detalicznego lub hurtowego, do których zalicza się:*

- a) lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 50 mikrometrów,*
- b) bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności,*
- c) pozostałe torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału równej 50 mikrometrów i większej.”*

Pobrane torby zostały użyte jako dodatkowe torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów w opakowaniach oferowanych przez przedsiębiorcę

i jako takie podlegały opłacie recyklingowej, o której mowa w art. 40a ust. 1 ustawy. Przepis ten ma zastosowanie również do toreb, o których mowa w art. 8 pkt 15a lit. b ustawy w sytuacji, gdy torba ta nie jest wymagana w celach wymienionych w tymże przepisie, bowiem wówczas użyta przez klienta „zrywka” nie spełnia definicji ustawowej bardzo lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego i nie podlega tym samym zwolnieniu z obowiązku pobierania opłaty recyklingowej, przewidzianemu w art. 40a ust. 2 ustawy.

Brak naliczenia powyższej opłaty stanowi naruszenie art. 40a ust. 1 ustawy, zgodnie z którym *„Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.”*

Ponadto w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że w miejscu sprzedaży produktów w opakowaniach przedsiębiorca nie dopełnił obowiązku przekazania użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie: dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi, znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 42 ust. 1 ustawy.

W myśl art. 42 ust. 1 ustawy, *„Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:*

- 1) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,*
- 2) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,*
- 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów*

- co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.” Zgodnie z regulacją art. 54 ustawy, nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 40a, art. 41 i art. 42 ust. 1 ustawy sprawuje Inspekcja Handlowa, działając na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229 z późn. zm.), dalej „ustawa o Inspekcji Handlowej”.

Jak wynika z art. 56 ust. 1 pkt 10c ustawy, *„administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisowi art. 40a ust. 1 nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.* Przepis art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy stanowi, iż *„administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisowi art. 42 ust. 1*

prorowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie: dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach” - co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c i 12 ustawy, na mocy przepisu art. 58 ust. 2 ustawy wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej. Wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c i 11-12a, stosownie do art. 57 pkt 4 ustawy, wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 8 stycznia 2026 r., znak UH.8361.220.2025 (doręczonym 12 stycznia 2026 r.), zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kar pieniężnych za niewykonanie obowiązków określonych w art. 40a ust. 1 i art. 42 ust. 1 ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary uregulowanych w art. 189d Kpa oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, wynikającej z art. 10 § 1 Kpa. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *„Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie

art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, co uniemożliwia odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w stosunku do kontrolowanego przedsiębiorcy i poprzestanie na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca nie wykonał obowiązków określonych w różnych przepisach ustawy, mających istotne znaczenie dla ochrony środowiska, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorcę obowiązków zawartych w ustawie jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony środowiska. Realizacji tego celu służyć ma m.in. prawidłowe pobieranie opłaty recyklingowej (art. 40a ust. 1 ustawy). Wprawdzie niewątpliwie opłata ta jest dodatkowym kosztem klienta, ale jej naliczenie zapewnia istotny walor edukacyjny dla konsumentów. Ustawowy obowiązek uiszczania opłaty recyklingowej przyczynia się do racjonalnego wykorzystywania opakowań w trakcie zakupów i ma prowadzić do ich zmniejszonego zużycia. Równie istotne znaczenie mają przepisy statuujące obowiązek informacyjny realizowany przez przekazywanie konsumentom informacji zgodnie z art. 42 ust. 1 ustawy.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 56 ust. 1 pkt 10c i 12 ustawy mają charakter obiektywne i powstają z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną).”* Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili

kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru kary pieniężnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa, *„W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub*
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia”.*

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: *„Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało)*). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że strona podjęła działania naprawcze w konsekwencji stwierdzonych naruszeń art. 40a ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 ustawy. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na pobranie wymaganych opłat czy udzielenie prawidłowych informacji tym konsumentom, którzy pobrali „zrywki” bez opłaty i już opuścili

sklep. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej, uwzględniając dyrektywy wymiaru kary określone w art. 189d Kpa.

Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności uwzględniając potrzebę ochrony interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania naruszeń organ ustalił, że w należącym do strony sklepie prowadzono sprzedaż detaliczną produktów w opakowaniach, a także oferowane były torby na zakupy z tworzywa sztucznego. Przedsiębiorca zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z art. 40a ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek pobierania opłaty recyklingowej oraz udostępniania konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Brak pobierania opłaty oraz niewydroczenie informacji, w szczególności dotyczących postępowania z odpadami opakowaniowymi wpływa na realizację celów ustawy, dotyczących ochrony środowiska, a co za tym idzie także ochrony zdrowia i interesu publicznego. W ocenie organu w zakresie, w jakim uznaje, iż strona, działając jako podmiot profesjonalny, zobowiązana była czynić zadość wymogom wynikającym z przepisów ustawy, które określają jednoznacznie obowiązki nałożone na przedsiębiorców w związku z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Brak wypełniania ustawowych obowiązków istotnie wpływa na realizację celów ustawy.

Odnosząc się do czasu trwania naruszenia organ wskazuje, iż art. 40a ustawy został dodany 1 stycznia 2018 r., natomiast art. 42 ust. 1 ustawy weszły w życie 1 stycznia 2014 r., a zatem strona miała dostateczny czas na zapoznanie się i zastosowanie obowiązujących przepisów ustawy.

Uwzględniając częstotliwość niedopełnienia w przeszłości obowiązku, w następstwie którego ma być nałożona kara oraz uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, organ uwzględnił okoliczność, że nie stwierdzono wcześniej naruszenia przez stronę przepisów ustawy. Analizując stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowany przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znajomości i stosowania aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Strona powinna była dolożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Organ uwzględnił także, iż strona podjęła dobrowolne działania naprawcze w zakresie stwierdzonych naruszeń.

Strona została prawidłowo zawiadomiona o wszczęciu postępowania administracyjnego w tym o stosowanych przesłankach wymiaru kary, mimo to, nie podniosła okoliczności dotyczących wysokości korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środek w postaci wymierzenia kary pieniężnej odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków i stanu faktycznego sprawy, tj.:

1. 1.000,00 zł z tytułu naruszenia art. 40a ust. 1 ustawy;
2. 1.000,00 zł z tytułu naruszenia art. 42 ust. 1 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 58 ust. 4 ustawy, „*Należności z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa*”. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić wymierzoną karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9 lub za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 132 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki

Inspektor Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1.Strona;

2. a/a.